

בש"פ 6741/15 - מדינת ישראל נגד אייל ברכה, אייל מזרחי

בבית המשפט העליון
בש"פ 6741/15

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. אייל ברכה
2. אייל מזרחי

בקשה חמישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ו' בחשון התשע"ו (19.10.2015)

בשם המבקשת:

עו"ד ארז בן-ארויה ועו"ד ניצן ביילין
עו"ד אבי עמירם
עו"ד יובל זמר

בשם המשיב 1:

בשם המשיב 2:

החלטה

בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב 2 (להלן: המשיב), לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. העובדות הצריכות לעניין פורטו בהחלטתי בהארכת המעצר הראשונה (בש"פ 6684/14 מיום 20.10.2014) ובהחלטתו של השופט נ' סולברג בהארכת המעצר הרביעית (בבש"פ 4849/15 מיום 27.7.2015) ועל כן אציג את העובדות בתמצית.

כנגד המשיבים ונאשם נוסף, הוגש ביום 26.1.2014 כתב אישום המייחס למשיב עבירה אחת של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) יחד עם סעיף 144(ג3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). על פי המתואר בכתב עמוד 1

האישום, ביום 24.11.2013 נפגש סוכן משטרת סמוי עם המשיב וקיבל ממנו ומאדם נוסף ארבעה מטעני חבלה, כאשר כל מטען הורכב משתי לבנות חבלה ומערכת הפעלה תואמת.

2. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב ואת המשיב 1, שהוא הנאשם העיקרי בתיק (להלן: ברכה) עד לתום ההליכים. לבקשת המשיב וברכה, הדיון בעניינם נדחה מספר פעמים. בהחלטתו מיום 3.9.2014, נעתר בית המשפט לבקשה למעצרו של המשיב וברכה עד תום ההליכים לאור מסוכנותם הגבוהה ועברם הפלילי. מאז ועד היום חלפו מעל שנתיים, ובפנינו הבקשה החמישית להארכת מעצרו של המשיבים (פעמיים הוארך המעצר בהסכמה - החלטת השופט זילברטל בבש"פ 194/15 והחלטתי בבש"פ 2514/14).

3. ההליכים בתיק העיקרי: כתב האישום הוקרא ביום 26.1.2014, אך המענה לכתב האישום נדחה שבע פעמים לבקשת הנאשמים. ביום 8.12.2014 החלה שמיעת הראיות, אך מספר רב של ימי דיון שנקבעו התבטלו. ארבעה דיונים התבטלו בתקופת הארכת המעצר השנייה לבקשת ב"כ המשיב ובשל אי התייצבותו, ומספר דיונים בוטלו או נדחו לבקשתו של ברכה. במסגרת הבקשה הרביעית להארכת מעצרו של המשיב, התייחס השופט סולברג בהחלטתו הנ"ל לתקופה הארוכה שמשפטו של המשיב נמשך, וציין כי:

"אין מנוס אלא להישיר מבט ולראות נכוחה את כל אותן ישיבות הוכחות שבוטלו. זמן שיפוטי יקר ירד לטמיון, ומעצרו של המשיב 2 הולך ונמשך. תשובותיו של ב"כ המשיב 2 יכולות להניח את הדעת רק במקצת. בחלק הארי, נסתמו טענותיו. על כל פנים, לא היה בדבריו כדי לסתור דבר מן הדברים שנכתבו בהחלטת בית המשפט המחוזי (...)" (שם, פס' 9).

בשורה התחתונה, ולאור התמשכות ההליכים בעניינו של המשיב, הורה השופט סולברג על הגשת תסקיר מעצר, על מנת לבדוק אפשרות של חלופה למעצר אם לא יסתיים המשפט בתקופת המעצר הרביעית.

4. השתלשלות ההליכים בתקופת הארכת המעצר הרביעית: ביום 6.10.2015 נשמעה עדותו של עד התביעה האחרון, ותמה פרשת התביעה. באותו דיון, ברכה סירב להעיד בטענה שלא הספיק להתכונן לעדות, וביום 8.10.2015 נשמעה עדותו של המשיב, על אף היותו נאשם מס' 2 בכתב האישום. ביום 14.10.2015 נערכה ישיבה נוספת, במהלכה נשמעו שלושה עדי הגנה, ונקבעו עוד שני מועדי הוכחות.

5. המבקשת מדגישה את מסוכנותו של המשיב, ומצביעה על עברו הפלילי הכולל עבירות סמים ורכוש בגין ריצה גם עונשי מאסר. לטענת המבקשת, הימשכות ההליכים מונחת לפתחם של הנאשמים, והמשפט צפוי להסתיים כבר בתקופת ההארכה המבוקשת. התסקיר שהוגש בעניינו של המשיב אינו חיובי ולא בא בהמלצה לשחררו, בהיעדר חלופה של ממש.

6. עניינו של סעיף 62 לחוק המעצרים באיזון בין האינטרסים הנוגדים של חזקת החפות והזכות לחירות של הנאשם מול מידת המסוכנות הנשקפת ממנו והחשש לשיבוש הליכי משפט. במסגרת זו, נדרש בית המשפט לבחון, בין היתר, גם את קצב התנהלות המשפט, כאשר עם חלוף הזמן נוטה נקודת האיזון מזכותו של הציבור לביטחון ולמיצוי ההליכים עם הנאשם, לעבר זכות הנאשם לחירות. אולם אין בחלוף הזמן כשלעצמו כדי לאיין מסוכנותו של נאשם, וכל מקרה צריך

להיבחן לגופו.

7. במקרה דנן נוצר מצב בו המשיב תלוי, בעל כורחו, בהתנהלותו של ברכה, שעצור עד לתום ההליכים גם בתיק אחר, וכנגדו תלויים אישומים נוספים במסגרת כתב האישום בו מואשם גם המשיב. אין חולק כי רוב העדים וחלק הארי של דיוני ההוכחות והזמן השיפוטי מוקדשים לעניינו של ברכה, תוך שהמשיב הוא בגדר מתבונן מן הצד, ומבחינתו ניתן היה לסיים זה מכבר את שמיעת העדים המתייחסים לאישום היחיד הנוגע לו בלבד. לאור הצהרתו של ברכה כי בדעתו להביא עדי הגנה רבים מטעמו, ברור כבר בשלב זה, כי המשפט לא יסתיים גם בשלב זה.

מנגד, יש לזכור כי חלק נכבד מהעיכוב בהליכי המשפט מקורו במשיב (בא כוחו הנוכחי הוא השלישי המייצג אותו בתיק זה). לכך יש להוסיף כי אף שהמשיב לא הורשע ומשפטו עדיין תלוי ועומד, חזקת החפות המהותית לא עומדת לו, באשר הוא מודה בהעברתם של ארבעת מטעני החבלה. הלכה למעשה, המחלוקת בין המאשימה לבין המשיב מצטמצמת לשאלה אם יש לראות את המשיב כמסייע או כמבצע בצוותא.

גם התסקיר בעניינו של המשיב לא בא בהמלצה לשחררו, בהיעדר חלופת מעצר מתאימה.

8. לאור האמור לעיל, ומבלי שנעלמו מעיני נסיבותיו האישיות הקשות של המשיב ומשפחתו, והעובדה כי המשפט מתארך כיום שלא בעטיו, הגעתי למסקנה כי יש להיעתר גם הפעם לבקשת הארכה הנוכחית. זאת, בעיקר נוכח המסוכנות האינהרנטית הטמונה במטעני חבלה כמו אלה שהעביר המשיב, ולעניין זה, אין נפקה מינה אם פעל כבלדר בלבד או כמבצע בצוותא עם ברכה. בחלופת המעצר שהוצעה, אין כדי לאיין מסוכנות זו, על אף חלוף הזמן.

בשולי הדברים, אין לי אלא לחזור על קריאתו של השופט סולברג לצדדים לשוב ולמצות את הליכי הגישור ביניהם וחזקה עליהם כי ינצלו את הזמן הקרוב על מנת לנהל מו"מ ביניהם.

9. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב 2 בתשעים יום החל מיום 21.10.2015 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 50148-01-14 בבית משפט מחוזי מרכז, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בחשון התשע"ו (20.10.2015).

ש ו פ ט